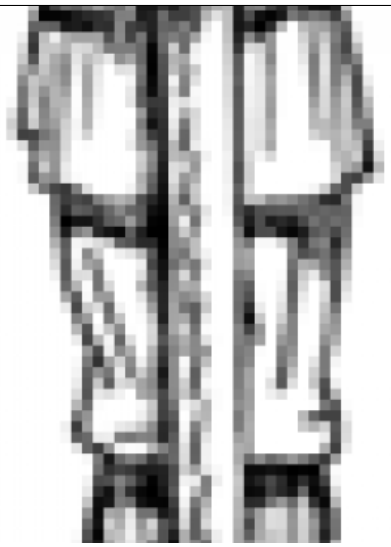

Bayer Zsolt: Az új moralisták ellen

2011 január 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Egy évtizede már, hogy elkezdtem egy sorozatot írni Új moralisták, farizeusok címmel. És még soha nem beszéltem arról, mi is volt ennek a sorozatnak az elindítója, vagy úgy is mondhatjuk: ki volt a múzsa?

Nos, most, hogy „megvadult fasiszta” lettem, itt az id? bemutatni a múzsámat. Tzvetzan Todorovnak hívják.

Bulgáriában született 1939-ben, majd Párizsba emigrált, ott él a mai napig. Filozófus. (De nem nyert el honi pályázatokon százmilliókat.) Korunk legnagyobb gondolkodói közé tartozik, olyanokkal áll egy sorban, mint John Kekes vagy a nemrég elhunyt drága öreg, Molnár Tamás, vagy a hozzá hasonlóan az Egyesült Államokba emigrált John Lukacs.

A Magyar Lettre Internationale 1999-es téli számában jelent meg Todorov Az új moralizmus cím? esszéje, Karádi Éva fordításában. S ez az írás alapvet?en meghatározta a következ? tíz esztend?met. Meghatározó mind a mai napig. S éppen most jött el az ideje, hogy néhány idézetet megosszak olvasóimmal, hogy megismervén Todorov immáron több mint tíz esztend?vel ezel?tt leírt gondolatait, világosabban lássák a mát, és benne ezt a nemtelen, aljas háborút, amely most a magyar kormány és az ezt a kormányt kétharmados többséghez juttató magyar nép ellen zajlik. S hogy megértsék, mennyire könny? manapság „megvadult fasisztává” válni. Nézzük hát mindenekel?tt a mestert: „A politikai korrektségre áttért balosság nem kevésbé moralizáló, mint a konzervatív jobboldal... A keresztény moralizmustól eltér?en az új moralizmus egyértelm?en baloldali jelleg?.

Az abszolút rossz példáját, amire a moralistának szüksége van ahhoz, hogy bírálni tudja mindazokat, akik szerinte túl közel kerültek ehhez, az újabb kori történelemb?l veszik, s ez a nácizmusban kulminál. Ezt a gonoszt ily módon le lehet írni olyan terminusokkal, mint fasizmus, rasszizmus, antiszemitizmus. Mivel a moralista egy sorba akar tartozni a baloldaliakkal, nem emlegeti a náci b?nökkel egy lapon a kommunista b?nöket. A népirtás kifejezést sosem alkalmazzák azokra a tömegmészárlásokra, amelyekre Oroszországban, Kínában vagy Kambodzsában került sor. A moralista követelni fogja, hogy Pinochetet ítéljék el népirtásért, de hogy Castrót is, azt soha. (...)

A fasizmussal való kontamináció el?fordul, bármennyi közvetít? lépésre van is szükség egy ilyen kapcsolat létesítéséhez, ami tovább vizsgálható az adott párt [vagy egyén! – B. Zs.] minden ismerete nélkül is. Azt, hogy mik voltak az illet? szándékai, érdektelennek tekintik, semmibe veszik. Az ilyen moralista perzekúció illusztrálására elég Gilles Perrault esetére emlékeztetnünk, aki közismert széls?balos elkötelezettségér?l. Mégis b?nösnek találtatott, mert nem ítélt el kell? szigorral két személyt, akik rokonszenveztek a holokaussztagadókkal.” (Képzeljék el, milyen ítélet vár arra, aki éppen nem széls?balos elkötelezettségér?l ismert! Annak nem kell rokonszenveznie holokaussztagadókkal, elég, ha szabadon gondolkodni mer, és kilép a politikailag korrekt beszéd ostoba, balos béklyójából. De nézzük tovább Todorovot!)

„Vegyük Jean Clair, Jean-Philippe Domecq és Benoit Dutentre esetét is, három m?kritikusról van szó, akik kritizálni mertek néhány államilag er?sen támogatott avantgárd m?alkotást. Hitler szemben állt a m?vészi avantgárddal, tehát ezek a kritikusok ipso-facto kripto-hitleriánusok. Néhányuk »le is leplezte magát« azzal, hogy a Krisis-be írt,

egy jobboldali értékeket képvisel? folyóiratba. (...) a média az els?sorban és mindenekel?tt, ahol ezt az új moralizmust gyakorolják. Valóban, nem szabad alábecsülnünk a média hatalmát. Egy egyén, akit cinkossággal vádolnak (a szokásos kifejezés kollaborálás) a gonosszal, egész kálvárián megy keresztül, mire megvédi, tisztára mossa magát a mindenki által elfogadott értékeken alapuló vádak alól. Ahogy Toguieff megjegyezte, a »modern demokrácia nyilvános terében társadalmi likvidálás megy végbe a vádak legszélesebb körben való elterjesztése útján«. Ezért van, hogy az újságíró pozíciója a legideálisabb az új moralista számára. Itt a vádaskodás azonos a meggy?z?déssel, olyan vádaskodás, amelyet egyáltalán nem tesz jóvá egy másik közlés három héttel kés?bb, vagy egy helyreigazítás, vagy a szerkeszt?höz címzett tiltakozó levél. A nyilvános denunciálás azt jelzi, hogy megindulhat a boszorkányüldözés. Még ha kevésbé brutális is, a társadalomból való kigolyózás és gyanúba keverés stratégiája nem kevésbé hatékony, mint a represszió régebbi formái voltak... Ugyanaz az újság, s?t ugyanaz az újságíró háborogh indignálódva az írást fenyeget? cenzúra felett (hogy mer valaki a fenntartásainak hangot adni De Sade márkival kapcsolatban), és ugyanakkor cenzúrázhatja egyes egyének gyanúsnak tartott cselekedeteit (hogyan lehet valaki hajlandó kezet fogni Taguieff-fel?).”

Újra le kell tehát írnom, mert úgy látszik, ez a mániám: nincs új a nap alatt. Lám, Todorov is el?re látta az egészet. Pedig a Nyugat tíz éve még nem volt olyan tragikus és elviselhetetlen szellemi állapotban, mint ma. Ma abban van. És a Nyugathoz csatlakozott Magyarország új moralistái túllihegik példaképeiket. Egyrészt azért, mert súlyos kisebbségi komplexusokkal küzdenek, másrészt azért, mert feledtetni kell pártállami vagy korábbról való, még hátborzongatóbb pedigréjüket. Vagy egyszer?en csak szeretik a nyájat, ami meleg, mint a nyál. Így lesz bárkib?l, bármikor fasiszta, náci, antiszemita. Mindig elmondják a nagy igazságukat: „Az antiszemitizmushoz nincs szükség zsidókra.” Elmondják, és büszkék rá, mert már nem veszik észre, hogy minimum ötven éve semmi sem jutott eszükbe, és minden igazságuk egy lapos, unalmas, ostoba közhely. Azt viszont el sem tudják képzelni, hogy a mai „nácizmushoz”, „fasizmushoz” és „antiszemitizmushoz” egyáltalán nincs szükség nácira, fasisztára, antiszemitára. Csak ?rájuk van szükség, mert ?k majd megmondják. És Nyugatról boldogan asszisztálnak mindehhez, mert ’68 óta az utcakövet sem nagyon ildomos feltépkedni, mert alig van már ki és mi ellen harcolni, hát kapóra jönnek ezek a jóféle magyar „nácik”.

Nincsen semmi szánalmasabb ezek harcainál. Ócska, szánalmas, hülyéknek való „harcok”, ócska, szánalmas hülyékkel. És amilyen szánalmasak, éppen olyan veszélyesek vagytok. Minden pillanat, amit eltöltötök a nyilvánosságban, valami igazi borzalmat készít el?. A politikailag korrekt ocsmánysága fogja megszülni a valódi rémet. Jóságnak álcázott fertelmes gonoszságotok, szeretetnek hazudott sisterg? gy?löletetek a két bába. Vagy tényleg azt hiszitek, a „köcsög” szó miatt betiltott Dire Straits, a „nigger” miatt utólag cenzúrázott Mark Twain meg az anya és apa helyett kitalált „egyes szül?” és „kettes szül?” elviselhet? és tolerálható? Nem, nem az. Nem vagytok elviselhet?k és tolerálhatók. És mi mégis elviselünk és tolerálunk benneteket – hát legyetek nagyon hálásak. Ugyanis éppen most n? fel az a generáció, amelyik már nem lesz ilyen végtelenül jóságos és ostoba, mint mi voltunk.

Sokkal ostobább lesz és ezerszer gonoszabb. De azért mi maradunk. Mert a Gutenberg-galaxis kötelez.

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló